

387475 - می خواهد به خواستگاری دختری برود و سن واقعی اش را به خانواده دختر نگوید

سوال

من و یک دختر که سنش خیلی از من کمتر است برای ازدواج توافق کردیم و می خواهیم با هم ازدواج کنیم اما سن واقعی من را به خانواده اش نگوئیم و مثلاً ده سالش را کم کنیم. آیا این کار از نظر شرعی جایز است یا گناهکار می شویم؟ لطفاً پاسخ دهید تا بتوانیم تصمیم مناسبی بگیریم.

پاسخ مفصل

اولاً:

شکی در این نیست که الله تعالی دروغ را حرام ساخته و بر مؤمن واجب کرده که در سخنانش صادق باشد و بلکه پیامبر صلی الله علیه وسلم کسی را که به دروغ ادامه می دهد تهدید نموده که سرانجامش دوزخ است و فرموده است: «از دروغ برحذر باشید زیرا که دروغ به فجور (بدکاری) راهنمایی می کند و فجور به آتش راهنمایی می کند و شخص همواره دروغ می گوید و در پی دروغ می افتد تا آنکه نزد الله به عنوان کذاب نوشته می شود». به روایت بخاری (۵۷۴۳) و مسلم (۲۶۰۷) از حدیث عبدالله بن مسعود رضی الله عنه.

ثانیاً:

درباره صفات شوهر که در ازدواج شرط شده، اصل بر این است که این حق زن است، زیرا او در این باره صاحب شأن است، اما این مانع از آن نمی شود که اولیای او درباره برخی از شروط حق دخالت نداشته باشند یعنی اگر ببینند که مسئله ای به سوء عشرت بین آن دو می انجامد یا بنابر اسباب دیگری مشکلات برای او پیش خواهد آمد. بنابراین نمی توان نظر خانواده دختر را به طور کامل کنار گذاشت. برای همین شریعت نکاح زن را به دست ولی او قرار داده و خودش خود را به عقد کسی در نمی آورد زیرا ولی او بنابر خبره و تجاربش در زندگی به مقاصد نکاح آگاه تر است و بر ولی واجب است که آنچه بهتر است را برای او انتخاب کند و بنابر مصلحت او عمل نماید.

شاید ولی زن این تفاوت سنی را به مصلحت او نبیند و شاید هم بنابر اسبابی از این اختلاف سن چشم پوشی نماید.

و این بر حسب سرزمین ها و جوامع و حتی شرایط زن متفاوت است.

از سوی دیگر نباید گمان برد که پنهان کردن سن حقیقی مدت زیادی به طول می انجامد بلکه غالباً - ولو پس از مدتی - به آن پی می برند و آنگاه است که سبب اختلاف و بگومگو و درگیری می شود و شرع از هر آنچه باعث

نزاع بین مسلمانان شود، نهی کرده است. الله تعالی می فرماید:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ [سوره حجرات: ۱۰] (همانا مؤمنان برادرند)، و پیامبر. صلی الله علیه وسلم. می فرماید: «بندگان الله [و] برادران یکدیگر باشید» به روایت بخاری (۶۰۶۴) و مسلم (۲۵۶۳).

حاصل آنکه:

دروغ در امر ازدواج، دروغی است واضح که برای ارتکاب آن هیچ توجیه شرعی سراغ نداریم و واجب آن است که دروغ را در همه امور ترک کنی و هرگز زندگی ات را با چنین چیزی شروع نکنی و حقیقت را به خانواده او بگویی سپس به آنان اختیار بدهی تا وضعیت برایشان روشن باشد و بدون دروغ و تدلیس تصمیم بگیرند.

پیش از آن استخاره کن و از الله خیر بخواه زیر الله سبحانه و تعالی است که خیر بنده را می داند و آن را برای بنده اش مقدر می سازد. الله تعالی می فرماید:

﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [سوره بقره: ۲۱۶]

(و چه بسا چیزی را خوش نمی دارید و آن برای شما خوب است و بسا چیزی را دوست می دارید و آن برای شما بد است، و الله می داند و شما نمی دانید)،

و می فرماید:

﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ [سوره نساء: ۱۹]

(پس چه بسا چیزی را خوش ندارید و الله در آن چیز برای شما خیر بسیاری قرار دهد).

والله اعلم.